

Predica de la Zürich

Duminică, 27 decembrie 2015, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Petru 2:1-10**: *„Lepădați, dar, orice răutate, orice viclesug, orice fel de prefăcătorie, de pizmă și de clevetire; și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire, dacă ați gustat în adevăr că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, Piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.*

Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.» Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, «Piatra, pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului», și «o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere.» Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduși.

Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare”.

Domnului Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea, lauda și închinarea pentru tot ceea ce a făcut în acest timp. Cu adevărat am auzit ultima chemare și avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Frate Baumgarten, îți mulțumesc din inimă pentru cuvintele spuse. Domnul a spus: „*Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebnci, am făcut ce eram datori să facem»*” (Luca 17:10). Tot ceea ce facem noi o facem prin însărcinarea lui Dumnezeu. Pentru aceasta numai Lui singur, Domnului, I se cuvine toată cinstea. Chemările vin de la Dumnezeu și conduc înapoi la Dumnezeu. Cum am spus deseori, un adevărat bărbat al lui Dumnezeu nu leagă oamenii de persoana lui, ci îi leagă de Dumnezeu – acest lucru să fie cu adevărat așa, prin har.

În prima cântare am cântat: „Cine Îl vede pe Isus pe cruce”. Nu undeva, ci „Cine Îl vede pe Isus pe cruce”. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Aceasta s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Prin credință Îl vedem pe Isus, știind că Dumnezeu era în Hristos și El a iertat vina ta și vina mea, pe tine și pe mine ne-a împăcat cu Dumnezeu, pe tine și pe mine ne-a mântuit din starea pierdută și ne-a adus într-o viață nouă. Cine Îl vede pe Isus prin credință – acesta este începutul nostru pe calea îngustă a vieții de credință care duce în slavă.

Și următoarea cântare este minunată. Psalmii...știți voi ce am făcut noi începând cu 1 decembrie, anul acesta? În fiecare serviciu divin de dimineață am citit psalmii; am început cu Psalmul 1; în 2 decembrie am continuat cu al doilea Psalm, apoi în 3 decembrie Psalmul al treilea, și continuăm așa mai departe. De fiecare dată noi suntem surprinși din nou și binecuvântați. Domnul Dumnezeu ne-a dat legătura cu Cuvântul Său, ne-a dăruit descoperirea Cuvântului Său și Cuvântul Său este viu, este lucrător și ne vorbește.

Chiar și corul „Tu ești vrednic, Tu ești vrednic”. Acum ne gândim la Apoc. 5: „*Nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea*”. Doar Mielul. Apoi ne gândim la 28 februarie 1963 când Domnul a coborât în norul supranatural și fratele Branham a avut acea trăire. Șapte lovituri ca de tunet au răsunit, una după cealaltă, întreaga împrejurime s-a cutremurat și stâncile s-au prăvălit la vale. Lui i s-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville”. El era în

Tucson, Arizona, când i s-a spus aceasta: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit vremea pentru descoperirea celor șapte peceți”.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis ochii, ne-a deschis inimile, Îi mulțumim că nu ne jucăm de-a religia, ci cu adevărat am fost introduși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Da, în acest timp am fost introduși și cuprinși direct în acest plan.

Dragi frați și surori, când dau mărturie despre trăirile supranaturale, uneori am impresia că unii au mari greutateți să creadă că s-a și întâmplat așa. Dar până în ziua de astăzi o pot spune în fața lui Dumnezeu, în fața Bibliei deschise: eu n-am dat vreo mărturie, decât dacă s-a întâmplat cu adevărat așa. N-am inventat absolut nimic și încă o dată nimic și n-am dat mai departe vreo poveste. Nu, de aceasta n-am nevoie și nici nu o voi face vreodată! Chemarea pe care Însuși Domnul mi-a dat-o este în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu din acest timp și prin propovăduire va împlini ceea ce are Dumnezeu de gând: chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă. Noi am cântat minunata cântare: „Când Domnul va veni va începe să împărătească în Împărăția Sa”. Dar înainte ca să vină să-Și proclame Împărăția, mai întâi El vine să ne ia pe noi Acasă în odaia de nuntă a Mielului. După aceea noi, împreună cu El, ne vom întoarce și vom împărăți și cârmui împreună cu El, așa cum este scris în Apoc. 5. Este minunat că Domnul are un plan de mântuire și că El îl aduce la încheiere în timpul nostru.

Pot spune că anul acesta a fost un an binecuvântat. Pur și simplu, uși deschise pentru ca ultimul mesaj să fie adus: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Lăsați-vă pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru! Și ultima călătorie din Serbia a fost foarte puternică. Au venit oameni din țările învecinate: din România, Bulgaria, Ungaria, Moldova, Slovacia, Praga, Cehia, de peste tot au venit mici delegații ca să audă Cuvântul Domnului.

Vă rog să fiți atenți la ceea ce vă spun. Acum exact 47 de ani, în anul 1968 am făcut prima călătorie în fosta Iugoslavie. Predicatorul pentecostal care m-a primit acum 47 de ani și mi-a spus: „Bun venit!”, el și acum m-a primit în Belgrad și mi-a spus: „Bun venit!”. Eu am

predicat acolo duminica înainte de masă și duminică înainte de ora 17 la Backa Palanka. A doua zi, luni, acest bărbat pentecostal a venit la hotel ca să mă ia. El a ieșit din taxi și a spus: „O, clipă. Vă rog să nu plecați încă. Trebuie să spun ceva”. Eu nu vreau să repet cuvintele lui, dar cuprins în interiorul lui, el a spus: „Scumpul meu frate, nici o dată vreun om de pe pământ n-a propovăduit ceea ce ne-ai propovăduit tu. Încă niciun om de pe pământ n-a propovăduit planul lui Dumnezeu, așa cum ni l-ai vestit tu. Binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să fie cu tine”. El era copleșit. Voi trebuie să vă dați seama; predicile regulate le cunoaște fiecare. Dar dacă apoi faci cuprinsul profeției biblice din Vechiul și Noul Testament și îl vestești, atunci Duhul lui Dumnezeu dăruiește claritate și te introduce în Cuvânt. Suntem pur și simplu copleșiți, pentru că Domnul, prin Cuvântul Său, vorbește direct cu noi și ne dăruiește descoperirea prin har; în așa fel ca niciunul să nu mai trebuiască să învețe pe altul, ci cu adevărat noi toți suntem învățați de Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, ceea ce este scris în Apoc. 19:7: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”, este numai pentru aceia care acum fac parte din Biserica Mireasă, care ascultă și sunt atenți la chemarea Mirelui. Mirele nu vorbește tuturor bisericilor. Mirele vorbește doar Miresei Lui și doar ea ascultă de ceea ce ne-a spus și ne-a făgăduit El. Dumnezeu a călăuzit în acel fel. Ioan Botezătorul a putut spune: „*prietenul Mirelui, care stă și-L ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul Mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină* („desăvârșită” – lb. germ.)” (Ioan 3:29). În ultimul mesaj nimeni n-a folosit atât de des cuvintele „Mire și Mireasă” așa ca fratele Branham. Eu am fost atent și mi-am notat odată. Am fost surprins cât de des a amintit fratele Branham cuvântul „Mireasă” în legătură cu mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi suntem mulțumitori că trăim acum și am primit legătura cu ceea ce a făcut Dumnezeu și încă mai face El în prezent.

Așa cum am scris în ultima scrisoare circulară, nu este vorba numai de ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut, în timpul când fratele Branham a fost chemat, în anul 1933; lui i-a fost spus: „Așa cum Ioan

Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”. Nu doar perioada anilor 1933-1946 când Îngerul Domnului a venit direct în camera unde se afla fratele Branham, i-a dat chemarea și i-a spus amănunțit ce se va întâmpla. Ce a făcut Dumnezeu în ultimii cincizeci de ani pe întregul pământ? El l-a luat Acasă pe prorocul, mesagerul Său, dar nouă ne-a fost lăsat Cuvântul profetic, mesajul, cu mântuirea deplină, Evanghelia deplină. Cu siguranță în credință avem dreptul să propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este Cuvântul tău sau al meu, ci este Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veci.

Nu vom intra în evenimentele din acest timp. Vom serba și Cina Domnului. Scumpi frați și surori, noi observăm că totul se schimbă, totul este altfel. Chiar și clima, vremea este alta. Se vorbește de încălzirea planetei, se spune că lucrurile nu vor mai sta mult așa cum stau în prezent. Noi observăm cum clima și totul se schimbă. Este scris în prorocul Isaia, că atunci când Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu poporul Israel, soarele va lumina de șapte ori mai puternic decât acum. Ce va fi atunci? Ce vor face oamenii atunci? Noi vedem toate lucrurile. Ei vorbesc despre încălzirea planetei. Iubiților tot ceea ce a fost spus dinainte se întâmplă.

Desigur, ceea ce mă mișcă pe mine cel mai mult este ceea ce se întâmplă în Ierusalim. Trebuie să fiu sincer și să v-o spun sincer, eu vin din Estul Europei. Tatăl meu n-a vorbit doar germana, rusa și poloneza, ci vorbea și limba idiș și făcea comerț cu iudeii. Noi am aflat aceasta; noi am adăpostit iudei în casa noastră și din această cauză tatăl meu trebuia să fie împușcat, însă primarul a intervenit pentru el. Eu și familia mea am aflat toate aceste lucruri, că iudeii sunt și rămân poporul ales al lui Dumnezeu, că Dumnezeu a început cu Israelul și va încheia tot cu Israelul. Dar când nu demult am citit că șeful mișcării homosexualilor din Tel Aviv va intra în Parlamentul Israelului (Knesset), atunci aceasta mi-a mers ca un cuțit prin inimă. Aceste lucruri se întâmplă în multe țări de pe pământ, dar când au loc în Israel, Ierusalim, atunci ne interesează mai mult decât ceea ce se întâmplă în propriile noastre țări. Când am citit acest articol cu

fotografie, m-a durut în adâncul inimii. Totul ajunge la punctul culminant. Chiar și ceea ce se predă în școli; acum 20 de ani nici un om matur n-ar fi avut curajul să se uite la filmele pe care copiii de astăzi sunt nevoiți să le vadă la școală. Este de neînțeles ce se întâmplă acum.

Încă o observație înainte să intrăm în cercetarea Cuvântului. Eu am citit în Catehism și am observat cu câte versete biblice au fost și sunt decorate toate învățăturile false. M-am simțit groaznic. La toate dogmele, la toate învățăturile care au fost introduse, care sunt cu totul nebiblice, sunt folosite și enumerate atâtea versete biblice, ca să ai impresia că totul este corect, că este biblic. Totul este decorat cu versete biblice, de sus până jos, dar ceea ce s-a spus despre ele nu este scris în Biblie, ci este scris în dogmele și crezurile lor. Am mulțumit din inimă pentru faptul că Dumnezeu ne-a trimis acum un bărbat, care a putut fi folosit de Domnul ca să pună din nou pe sfeșnic învățăturile biblice despre dumnezeire, despre botez, despre Cină.

Voi toți știți că oamenii folosesc formula trinitară, la fiecare lucrare. Chiar la aderarea ca membri în loja masonică a unor oameni, ei au prezente pe masă biblia deschisă, compasul și echerul și ei trebuie să depună jurământul în formula trinitară; da, așa este. Dar această formulă n-a fost folosită nici o singură dată în Biblie. Numele despre care este vorba și în care Tatăl ni S-a descoperit în Fiul, prin Duhul Sfânt este Numele de legământ nou testamentar al Domnului nostru Isus Hristos. Dumnezeu a dat la o parte mahrama de pe inima noastră și avem dreptul să intrăm în Locul preasfânt. În mod deosebit trinitatea inventată: „Tatăl este veșnic; Fiul este veșnic; Duhul Sfânt este veșnic. Tatăl a zămislit și a născut pe Fiul în veșnicie”. Nici o dată n-a văzut cineva trei pe un tron. Fiecare a văzut doar Unul Singur. Dar acest Unic Dumnezeu veșnic S-a descoperit de la început ca Domnul. În întreg Vechiul Testament S-a descoperit ca Înger al legământului. Iar în Noul Testament Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi și noi am văzut slava Lui.

Dragi frați și surori, eu nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi. Dar pentru mine, scoaterea afară din prizonieratul babilonian și din

robia de acolo înseamnă totul. Acesta este sensul și temeiul mesajului divin și al propovăduirii acestuia din timpul nostru: scoaterea afară. Noi vedem că toate denomițiile care sunt în trinitate se întorc la Roma. Dar noi ne întoarcem la Ierusalim, acolo unde Cuvântul și-a avut începutul. „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, cuvântul Domnului*”. Îi mulțumim Dumnezeuului atotputernic că în acest timp deosebit, în cea mai importantă perioadă de timp din istoria mântuirii, El ne-a dăruit har să recunoaștem ceasul, timpul în care trăim și să auzim chemarea: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic*”. Acesta este timpul tău și al meu, este timpul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin har.

Să spunem aceasta încă o dată. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite ale unui evanghelist din Statele Unite. Nu, ci noi avem Cuvântul profetic care luminează într-un loc întunecos, ca o lumină strălucitoare pentru că nouă ne-a fost descoperit, prin har. Și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori, din inimă, Domnului Dumnezeuului nostru.

Doar câteva versete biblice care îmi sunt pe inimă. Doresc să citesc din Ps. 102:13-14: „*Tu Te vei scula, și vei avea milă de Sion..... Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului și le e milă de țărâna lui*”.

Este timpul harului, ceasul harului a sosit. Dumnezeu a adus poporul Său Acasă din peste o sută cincizeci de națiuni. Dumnezeu ne-a scos și pe noi afară din peste o sută cincizeci de denomiții. Înapoi la original, înapoi la început! În sufletul nostru este strigătul: este timpul să aplici harul cu tine, cu mine, cu ei. Ceasul este împlinit. Acest ceas l-au așteptat prorocii și bărbații lui Dumnezeu. Acum a sosit timpul acesta deosebit dinaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

În Ps. 143:6 este scris: „*Îmi întind mâinile spre Tine, îmi suspină sufletul după Tine ca un pământ uscat*”. Pur și simplu o sete ca Dumnezeu să Se descopere, ca puterea lui Dumnezeu să fie descoperită, ca lucrurile supranaturale să se întâmple în mijlocul

nostru în domeniul natural, păcătoșii să fie mântuiți, bolnavii să fie vindecați, cei legați să fie eliberați, astfel ca mântuirea deplină să nu fie doar vestită, ci s-o și trăim prin har.

Citim Ps. 143:8: „*Fă-mă să aud dis-de-dimineată bunătatea Ta, căci mă încred în Tine...*”. În cine te încrezi tu? În cine mă încred eu? Noi ne încredem în Domnul, așa cum am citit în Cuvântul de început: „*Cine își pune încrederea în El nu va rămâne de rușine*”. Pune-ți încrederea în Domnul. Nu-ți pune încrederea în tine și nici în alții, ci pune-ți încrederea în Domnul și nu vei rămâne de rușine.

Citim partea a doua a vers. 8: „*Arată-mi calea pe care trebuie să umblu*” (Ps. 134). Nu este aceasta rugăciunea sinceră a ta și a mea? „*Arată-mi (descoperă-mi) calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul. Scapă-mă de vrăjmașii mei, Doamne, căci la Tine caut adăpost* (vers. 8-9). Acum urmează versetul pe care dorim să-l scoatem în evidență în mod deosebit, vers. 10: „*Învăță-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!*”.

Doamne, Te rog învață-mă, Te rog învață-mă! În acel timp ucenicii au spus: „*Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui*” (Luca 11:1b). Învață-ne să credem, învață-ne calea Ta cea dreaptă pentru ca plăcerea Ta să se odihnească asupra noastră și noi să fim bine pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru. Să putem înainta. Învață-mă să fac voia Ta cea desăvârșită. Acum vă rog s-o primiți în inimile voastre! Permite să fie rugăciunea Ta, dorința Ta: „*Iubite Domn, Te rog învață-mă să fac voia Ta cea desăvârșită, pentru că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!*”.

Cu aceasta mergem direct la Fapte 20, unde Pavel, bărbatul lui Dumnezeu, își ia rămas bun; el a călătorit din Troa la Milet și de acolo a chemat pe bătrânii din Efes ca să discute unele lucruri, pentru că el a dorit ca de Cincizecime să fie în Ierusalim. Vă citesc doar începând de la vers. 24: „*Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe*

care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”. „ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”.

Dragi frați și surori, noi ne gândim la har, ce este harul, când a început timpul harului, cum a început timpul harului; o, mi-a devenit atât de mare, mi-a devenit atât de mare! În Luca 1 este scris că îngerul Gavril a venit la Maria și i-a spus: *„Ți s-a făcut mare har, tu ai primit har înaintea lui Dumnezeu. Ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. ...Ai primit har înaintea lui Dumnezeu”.*

Dragi frați și surori, pe de o parte, gândurile mele s-au dus înapoi la început, în Vechiul Testament, iar pe de altă parte, la începutul Noului Testament. În Grădina Eden erau Adam și Eva, și înainte ca ei să fi trăit împreună s-a întâmplat ceva. Satan, șarpele cel vechi, a amăgit-o pe Eva și drept urmare a apărut sămânța falsă. În Noul Testament, Maria era logodită cu Iosif și înainte ca el s-o ia de nevastă s-a întâmplat supranaturalul. *„Duhul Sfânt Se va coborî peste tine”,* și Sămânța divină a fost descoperită aici în trup, pentru ca să ne dăruiască harul și să ne mântuiască din starea decăzută. Avem începutul din Grădina Eden și apoi noul început: ziua mântuirii, ziua harului: *„Tu ai primit har înaintea lui Dumnezeu și Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”.* Și toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu. Pentru că același Duh Sfânt care a umbrit-o pe Maria – și prin aceasta Cuvântul a devenit trup – este același Duh Sfânt care umbrește Cuvântul când vine peste noi și face să apară noua viață divină în noi; astfel suntem noi născuți la o nădejde vie.

Ați observat că Pavel începe și încheie epistolele sale cu „har”: Rom., 1 Cor., 2 Cor., Efes. Toate le-a început și le-a încheiat cu „har”. Aceasta este ziua harului, este timpul harului. Tu ai primit har, îndurare înaintea lui Dumnezeu. Tu și eu am primit har înaintea lui Dumnezeu, am recunoscut timpul harului și ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru.

S-o spunem foarte sincer: cine nu poate crede ceea ce i-a fost descoperit fratelui Branham despre amăgirea Evei și ceea ce s-a

întâmpat cu adevărat în Grădina Eden, acela va avea mari greutate în a recunoaște harul și noul început pe care l-a făcut Dumnezeu pentru ca să ne răscumpere din starea decăzută și să ne reazeze în starea de la început ca fii și fiice ale lui Lui. Minunat!

Mergem mai departe și citim Fapte 20:26: „*De aceea, vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor*”. Nu am sângele nimănui pe conștiința mea. Bărbatul lui Dumnezeu, care a propovăduit întreg planul lui Dumnezeu, era curat de sângele tuturor, el era liber. Dar toți aceia care au dăruit credință predicii lui au trăit răscumpărarea lor personală prin Sângele Mielului și au avut parte de tot ceea ce făcea Dumnezeu în acel timp.

Fapte 20:27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”. Același lucru se întâmplă în timpul nostru. Ce frumos ar fi dacă astăzi apostolii ar putea sta în mijlocul nostru, să asculte. Pavel a scris ceea ce a primit de la Domnul; Petru a scris ceea ce a primit el de la Dumnezeu; toți apostolii au scris diferitelor biserici. Dar astăzi noi am primit totul: tot ce a scris Pavel bisericii din Roma, corintenilor, efesenilor, avem tot ceea ce a scris Petru; tot ceea ce le-a fost descoperit bărbaților lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament noi o avem astăzi într-un rezumat în Noul Testament. Cred că fratele Miskys a spus: niciodată planul de mântuire al lui Dumnezeu n-a fost descoperit atât de clar, atât de adevărat, pe deplin și total ca în timpul nostru. Nu există niciun punct care ar mai trebui clarificat.

Spunem aceasta încă o dată, cu o mare durere. Ceea ce îmi pricinuieste un mare necaz este atunci când frații se referă la fratele Branham și la ceea ce a spus el despre „slujba din cort, despre cele șapte tunete, despre a treia tragere”. Ei spun și spun ceea ce vor ei. Ei să lase lucrurile acolo unde sunt scrise și așa cum sunt scrise și să propovăduiască Cuvântul! Ceea ce s-a întâmplat în timpul slujbei fratelui Branham este între fratele Branham și Dumnezeu. Eu nu trebuie să spun niciun cuvânt despre aceasta. Lui i-a fost descoperit, el a adus mesajul atât cât i-a fost dăruit. Și noi purtăm același mesaj mai departe, avem Vechiul și Noul Testament și introducem în Sfânta Scriptură tot ceea ce a spus fratele Branham. Dar dacă apoi frații scriu

în mail-urile lor: „Frate Frank, tu nu crezi ceea ce a spus prorocul. Tu îl corectezi pe proroc” și ei merg mai departe cu răstălmăcirile lor. Nu și încă o dată nu! Eu aduc totul înapoi în Biblie și doar ceea ce pot vesti din Biblie aparține propovăduirii Cuvântului lui Dumnezeu. Tot restul îl predau în mâna lui Dumnezeu și El o va face bine. El veghează asupra Cuvântului Său și asupra robului Său.

În Fapte 20:28 mai este scris: *„Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (priveghetori), ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său”*. Este vorba de turma răscumpărată prin Sânge, Trupul Său, Mireasa Sa; iar noi propovăduim Evanghelia, Cuvântul veșnic valabil, Evanghelia deplină a Domnului nostru.

Mergem mai departe la vers. 30: *„și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor”*. Exact acest lucru se întâmplă în timpul nostru. Unii se referă la un citat, altul se referă la alt citat, apoi la alt citat, și peste tot ucenicii sunt trași de partea lor și așa zisa descoperire pe care ei o predică o pun ca și condiție ca să ai parte de răpire. Nu, nu! Condiția valabilă ca să ai parte de răpire este: „Doamne, arată-mi calea pe care trebuie să merg eu pentru ca plăcerea Ta să se odihnească asupra mea”. Nu ceea ce dă cineva ca pe o descoperire de la sine. Ci descoperirea lui Isus Hristos, descoperirea întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Pentru aceasta noi Îi suntem mulțumitori din toată inima. Dar în vremea noastră se repetă aceleași lucruri și noi nu putem schimba nimic la aceasta.

Pavel a scris în 2 Cor. 11 că el se temea ca nu cumva așa cum Satan a amăgit-o pe Eva, la fel să fie amăgită și Biserica. Dragi frați și surori, eu am spus ultima dată aceasta: nimic nu-mi lovește inima mai mult ca Matei 25, unde se spune că cele neînțelepte vor bate la ușă și vor striga: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”

Dragi frați și surori, vă rog să credeți doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său! Să credeți numai Cuvântul care a fost pus în noi ca o sămânță divină. Dumnezeu va putea pune pecetea Lui numai pe acesta. Noi am accentuat-o aici. Fiecare învățătură care a

fost vestită este în Scriptură. Nicio învățătură nouă, nicio descoperire nouă! Ci înapoi la început, înapoi la ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har! Fratele Branham a trebuit să o accentueze de fiecare dată: mesajul timpului de sfârșit este înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu!

Ai tu o legătură cu Dumnezeu? Ți-a devenit cu adevărat prețios Cuvântul lui Dumnezeu? Te bucuri tu când deschizi Sfânta Scriptură și citești în ea?

Într-adevăr este un Cuvânt al lui Dumnezeu prețios, scump, și prin har putem spune: „Tu ni Te-ai descoperit. Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău, voia Ta și întregul Tău plan de mântuire. Călăuzește-mă astfel ca plăcerea Ta să se odihnească asupra mea. Cu adevărat și eu, în ziua mântuirii, în timpul harului, să primesc har înaintea Ta”. Am spus de fiecare dată în acest loc, cum a spus și Moise: „*Dacă eu am primit har (trecere) înaintea Ta, permite-mi să cunosc căile Tale*”. Dacă tu și eu am primit cu adevărat har înaintea lui Dumnezeu, atunci El ne face de cunoscut căile Sale în acest timp. Cuvântul Său este o candelă pentru picioarele noastre și o lumină pe cărarea noastră.

Aș dori să pot exprima ceea ce simt eu atunci când primesc descoperirea Cuvântului, despre vorbirea directă a Dumnezeului nostru. Cuvântul scris a devenit Cuvântul viu care ne-a fost descoperit și a fost pus în inimile noastre. În fiecare sămânță este germenul de viață. Eu vin de la țară și știu că în fiecare sămânță este germenul de viață; nu-l vezi, dar el este acolo în interiorul seminței. Apoi Ioan 12:24: „*Dacă grăuntele de grâu (sămânța), care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod, aduce la suprafață viața care este în ea*”. Noi trebuie să murim împreună cu Hristos pentru ca Sămânța divină să poată răsări în noi și viața nouă divină să poată fi descoperită în noi și prin noi.

Dragi frați și surori, chiar dacă noi trecem prin neînțelegeri, prin încercări, prin greutățile vârstei, totuși noi purtăm tot timpul cu noi și în noi, această comoară divină pe care Domnul a pus-o în inima noastră. Noi personal am trăit că germenul de viață al Cuvântului care a fost semănat în noi a răsărit și că noi am trăit prin har înnoirea și nașterea din nou. Nu este o teorie, ci este o realitate divină. Cine n-a

trăit-o încă, s-o ia astăzi cu el acasă. Dragi frați și surori, eu nu vorbesc din teorie și nici din filozofie. Eu am o chemare divină și propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu din însărcinarea lui Dumnezeu. Credeți astăzi. Veniți la El cu toate necazurile, îngrijorările, neînțelegerile voastre și cu tot ceea ce vă chinuie, vă apasă și vă stă în cale. Cel căzut să se ridice. Încredeți-vă în Domnul și credeți că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi toți, ca niciunul să nu plece așa cum a venit, ci personal să trăim puterea lui Dumnezeu și să știm că aici nu se filozofează și nu se face teologie. Aici este propovăduit adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit proaspăt de la tron. Și toți aceia care au o ureche vor auzi ceea ce spune Bisericilor Duhul. Ei se vor pleca sub brațul puternic al lui Dumnezeu și vor putea spune din toată inima: „Voia Ta să se întâmple, precum în cer așa și pe pământ. Voia Ta să se întâmple prin mine pentru ca plăcerea Ta să se odihnească peste noi”.

Acum la încheiere, ajungem la cuvântul de introducere. Pentru unii este o Piatră de poticnire peste care ei cad. Dar pentru noi, descoperirea lui Isus Hristos este lucrul cel mai prețios. El este Piatra din capul unghiului și Piatra de temelie. Iar în Zaharia 4 El este amintit ca Piatra de încheiere. Dumnezeu zidește și desăvârșește lucrarea Lui în timpul nostru. Noi putem spune doar: Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm slavă și cinste.

Dragi frați și surori, acum totuși vreau să aflu de la voi toți: primim noi oferta harului lui Dumnezeu? Primim, acceptăm ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, prin har? Primim noi fiecare cuvânt pe care prorocii și apostolii l-au vorbit în Numele Domnului și pe care fratele Branham l-a propovăduit din nou în timpul nostru? Mai este vreun «Dar...» și «Poate...» sau un «Da» și «Amin»? Fie ca să nu existe niciun «Dar...» și «Poate...», ci în toate să fie un «Da» și «Amin», un acord interior față de Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi plăcerea lui Dumnezeu se va odihni asupra noastră. Lui Îi dăm toată cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Acum îi rugăm pe frații care vor împărți Cina să vină în față. Ne ridicăm în picioare și împreună mai cântăm o cântare. Laudă și

mulțumire Dumnezeului nostru! Acela care vine la El nu este izgonit afară. Niciunul din aceia care au cerut iertarea, vindecarea, eliberarea, n-a fost izgonit cu mâinile goale. Ci fiecare a putut lua cu el lucrul pentru care a venit la Domnul. Orbii și-au primit vederea, șchiopii au putut umbla, leproșii au fost curățați. Dumnezeu a confirmat Cuvântul pe loc. Niciunul dintre noi nu trebuie să plece acasă așa cum a venit. Noi credem că Sângele Mielului mai este pe tronul harului și vorbește încă pentru noi: iertare deplină, împăcare deplină, har și mântuire.

Să citim cele două versete biblice din 1 Cor. 10:16 și 17: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”*.

Noi am vorbit și am scris despre aceasta. Cine a citit în Vechiul Testament știe că mai întâi era un lan de grâu. Apoi era primul rod, primul snop de grâu care era legat împreună, apoi era pâinea din grâu care apoi era mâncată. Mai întâi un lan de grâu, apoi un snop de grâu și apoi o pâine.

Scumpi frați și surori, noi trăim împreună printre multe neamuri, limbi și națiuni. Dar noi am fost răscumpărați și aduși împreună. *„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”* (1 Cor. 12:13).

Citim 1 Cor. 11:23-28: *„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”*. Până va veni El. Aleluia! *„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și*

sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.

Dragi frați și surori, știți voi pentru ce sunt mulțumitor? Sunt mulțumitor pentru că aici este scris: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce*”. Nu este scris: „...și apoi pâinea și paharul să treacă pe lângă el”. Nu, nu! Noi suntem aici pentru că noi credem din toată inima ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei, și anume că Domnul nostru Și-a vărsat Sângele Său și Și-a dat trupul Său să fie bătut. Noi ne cercetăm și ceea ce nu poate fi confirmat înaintea Domnului, o aducem înaintea Lui și El iartă vina încălcării noastre și nu se mai gândește la păcatul nostru. Lui, Mielului lui Dumnezeu, Lui, Fiului lui Dumnezeu, Îi dăm cinste pentru răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Bindecuvântați sunteți voi toți care vă cercetați și primiți iertarea și împăcarea și nu lăsați ca pâinea să treacă pe lângă voi, ci, prin credință, primiți iertarea și împăcarea, pâinea și paharul. Eu am spus-o din însărcinarea Domnului: să nu treacă pe lângă voi! Ceea ce este încă între tine și Domnul adu-o acum înaintea Domnului. Nu trebuie să aștepti. Se întâmplă în clipa în care tu o aduci înaintea Domnului; în acea clipă tu ai primit iertarea, harul și mântuirea. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi aducem laudă și cinste, mărire și închinare. Amin.

Luați pâinea. Aleluia! Dumnezeu este prezent [...].

Să cântăm cântarea „Harul”. Harul este darul nemeritat. În loc de judecată dragostea lui Isus. Harul, harul este mai mare decât păcatul meu. Harul, harul, în loc de judecată Dragostea lui Isus. Harul, harul, harul este mai mare decât vina păcatului meu.

Iubite Domn, în Luca 24:47 Tu ai spus: „*Să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor...*”. Toți aceia care o cred o primesc ca o realitate divină. Iubite Domn, astăzi, prin Sângele vărsat al Mielului, avem dreptul să propovăduim tuturor iertarea deplină a păcatelor noastre. Și toți aceia care o primesc, prin har, astăzi, aici și pretutindeni pe întregul pământ au voie s-o trăiască. Iubite Domn, binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile, în întreaga Europă, pe întregul pământ. Binecuvântează

turma Ta răscumpărată prin Sânge. Împreună noi Îți mulțumim pentru timpul harului, pentru ziua mântuirii, pentru ultimul mesaj, pentru slujba pe care Tu ai trimis-o. Tu l-ai luat Acasă pe prorocul Tău, dar mesajul, Cuvântul descoperit ne-a rămas.

Doamne, Tu credinciosule și veșnic Dumnezeu, noi dorim astăzi să-Ți mulțumim din toată inima în Numele sfânt al lui Isus. Fiți cu toții binecuvântați voi care acum aveți parte de această pâine. Așa a spus-o Domnul și așa avem dreptul s-o dăm mai departe. Fiți binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Dacă păcatul este roșu ca sângele să se facă alb ca zăpada. Aceasta s-a întâmplat. Nu se va întâmpla cândva. S-a întâmplat pe crucea Golgotei când Domnul nostru a strigat: „S-a isprăvit!” și așa cum este scris în Matei 26:28: *„Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care s-a vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Avem dreptul să fim dintre acei mulți care au primit și acceptat oferta harului lui Dumnezeu și, prin har, pot trăi iertarea. Chiar dacă păcatele noastre sunt roșii ca sângele, ele se fac albe ca zăpada. Spălați în Sângele Mielului. Aleluia! Aleluia! Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi.

Scumpi frați, acum puteți lua paharul și puteți începe. Fiecare din voi să ia un pahar. Domnul a spus: *„Beți toți din el”* (Mat. 26:27).

Dumnezeu este prezent. Se întâmplă lucruri mari. Aleluia! Aleluia! O, cât am putea cânta și cât am putea sări de veselie! Ziua mântuirii, ziua îndurării a început pentru mine. Laudă și cinste! Aleluia! Dumnezeule, Dumnezeule! Laudă Domnului!

Mulțumiți-I Domnului. Aleluia! Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Aceasta este ultima adunare din acest an în acest loc, în acest format. Noi am dat mărturie în puține cuvinte că Dumnezeu a făcut lucruri mari pe întregul pământ, că ultimul mesaj a ajuns la toate neamurile și limbile. Da, până la marginile pământului trebuia să ajungă răsunetul Cuvântului. Scriptura s-a împlinit în fața ochilor noștri și suntem mulțumitori. Noi suntem purtători ai Cuvântului, purtători ai mesajului divin. Și cu o siguranță deplină putem spune: „Aceasta este ziua, acesta este mesajul, acesta este

ceasul, acesta este timpul pe care Domnul l-a ales pentru aceste lucruri. Îi mulțumim Dumnezeui nostru că noi vedem ceea ce se întâmplă acum, fie cu Israelul, fie cu Damascul, ici și colo; tot ceea ce se întâmplă acum este împlinirea profeției biblice din timpul de sfârșit. Așa spune Domnul nostru: „*Când vedeți aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că răscumpărarea trupurilor voastre se apropie*”. Noi vedem și auzim în știri și înțelegem prin Cuvântul profetic descoperit în timpul nostru. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi aducem slavă, cinste, laudă, mărire și închinare. În acest loc noi ne adunăm de zeci de ani și întreaga lume poate asculta vestirea Cuvântului. Fie ca toți cei ce ne ascultă în direct din toate popoarele, din toate limbile să fie binecuvântați. Doamne, Îți mulțumim și pentru posibilitățile tehnice prin care Cuvântul Tău ajunge până la marginile pământului. Ție, veșnicului Dumnezeui credincios Îți mulțumim pentru aceasta în vecii vecilor.

Dumnezeu să vă binecuvânteze iubitorilor. Vă rog să vă mai așezați o clipă. Apoi putem trece la partea a doua a serviciului divin și vom avea masa de dragoste. Ce cântare se potrivește mai bine? Astăzi doresc să vă mulțumesc tuturor celor ce sprijiniți lucrarea mondială. Eu pot s-o spun liniștit: acum avem peste optzeci de frați de pe întregul pământ pe care îi sprijinim; la fiecare trei luni le trimitem bani ca să poată trăi și să dea mai departe Cuvântul. Vă mulțumesc din toată inima că voi aveți parte la aceasta, vă mulțumesc pentru toate rugăciunile, vă mulțumesc pentru tot ceea ce faceți. Vă rog să mă amintiți mai departe în rugăciunile voastre pentru ca însărcinarea să fie dusă până la sfârșit și cu ajutorul Domnului noi toți să putem trăi pregătirea și împreună să-L vedem pe Domnul. Va fi în curând! Maranata!

Rămâneți treji, rămâneți lucizi în toate deciziile voastre.

Dumnezeu să vă binecuvânteze peste tot. Voi Îl cunoașteți pe Domnul și mesajul. Laudă și mulțumire Îi aducem Dumnezeui tuturor fraților și surorilor care sunt în legătură directă. Cele mai bune lucruri vor mai veni. Dumnezeu a pregătit aceasta pentru noi. Un an 2016

binecuvântat, atât timp cât Domnul ne lasă să trăim. În 24 decembrie a fost ziua mea de naștere. A venit la mine un bărbat de peste cincizeci de ani și mi-a spus: „Ascultă! Revenirea Domnului încă nu este chiar atât de aproape cum crezi tu. Pentru că fratele Branham n-a spus doar că vor fi mașini automate, ci el a spus și că ele vor circula cu 200, 300 mile/oră, iar acest lucru încă nu s-a întâmplat”. Atunci a trebuit să-i spun aceluia frate amabil: „Dragule, te rog ascultă!..”. Nu spun mai departe ce i-am spus. Dacă cineva circulă cu 100 sau 200 mile/oră aceasta a devenit realitate în fața ochilor noștri, o știm cu toții. Noi așteptăm și privim după revenirea Domnului nostru. Noi nu plasăm nimic în viitorul îndepărtat. Fiți pregătiți să stați înaintea Lui, să vedeți slava Lui. Vă rugăm să-i salutați pe toți aceia care nu pot fi în acest loc. Toți care nu pot fi aici îi rugăm din toată inima să primească saluturile noastre. Pur și simplu suntem legați în Domnul și vom fi pentru totdeauna cu El.

Încă o rugămintă. Mi-a fost adusă o cerere de rugăciune pentru tineri, care trec prin încercări deosebite și prin greutăți și stau înaintea deciziilor. Haideti s-o facem acum împreună, ca noi toți să-i dedicăm pe tineri Domnului. Iubite Domn, Dumnezeu veșnic credincios, Tu ai spus în Psalmi cum își va ține tânărul curată cărarea și ai și dat direct răspunsul: dacă el se ține de Cuvântul Tău: „*Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău*” (Ps. 119:9). Iubite Domn, într-un singur verset Tu ai putut exprima acest lucru și în același verset este și întrebarea și răspunsul. Împreună Te rugăm să-i binecuvântezi pe toți tinerii pentru ca ei să țină Cuvântul Tău în fața ochilor lor și Tu vei fi cu ei. Să ne binecuvântezi pe toți, pe tineri și pe cei în vârstă, și să fii cu noi toți. Și în anul care urmează, în toate zilele până la sfârșitul lumii, așa ai făgăduit-o Tu și așa o credem. Binecuvântează părtașia pe care o avem unii cu alții. Și cum s-a rugat și s-a mulțumit, să binecuvântezi tot ceea ce a fost pregătit. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim din toată inima pentru har. Ție Îți dăm toată cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.